

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Amruševa 2/II

99. P-1312/21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Goranu Iskri, u pravnoj stvari tužitelja MIRJANE BRČIĆ, OIB 72246936443, Velika Gorica, S. Radića 8, koju zastupa punomoćnica Radmila Bonifačić, odvjetnica iz Zagreba, protiv tuženika NORBERTA RATHGEBERA, OIB 89433659028, Njemačka, Alzey, Kurt Schacherstr 15, kojeg zastupa punomoćnik Dušan Kuman, odvjetnik iz Zadra, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, nakon javne glavne rasprave zaključene 15. studenog 2022. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 16. prosinca 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se osnovanim osporavanjem tražbine tuženika osigurane razlučnim pravom na nekretnini upisanoj u zk ul. 8255 k.o. Vrapče Novo i to zk.č.br. 3641/9 oznake zemljišta: ekonomsko dvorište, oranički odvojak 1, površine 3084 m², pod brojem Z-2687/12 u korist tuženika radi osiguranja iznosa od 622.000,00 eura u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB na dan isplate temeljem ugovora o ustupanju potraživanja od 29.03.2011., Aneksa ugovoru o ustupanju potraživanja od 13.12.2011. i Sporazuma o utvrđenju visine duga i zasnivanju založnog prava od 13.12.2011.", kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 481.806,25 kn/63.946,68 eura¹ u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 31. srpnja 2021. podnio tužbu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika osigurane razlučnim pravom. U tužbi je naveo da je u stečajnom postupku koji se vodi nad Rathgeber plan d.o.o. prodana nekretnina u vlasništvu dužnika, zk. čbr. 3641/6 upisana u zk. ul. 8255 k.o. Vrapče novo. Na nekretnini je bila upisana hipoteka u korist tuženika radi osiguranja iznosa od 622.000,00 eura u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a na dan isplate. Tužitelj je osporio tuženiku pravo na namirenje iz vrijednosti nekretnine i upućen je u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja. Navodi da tuženikova tražbina osigurana razlučnim pravom ne postoji i da tuženik nema pravo na namirenje kao razlučni vjerovnik. Navodi da tražbina po osnovi zajmova u iznosu od 222.000,00 eura ne postoji jer jer zajmovi nisu isplaćeni društvu. U odnosu na

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

tražbinu od 400.000,00 eura navodi da se ona odnosi na ugovor o ustupu potraživanja od 29. ožujka 2011 kojim je tuženik na društvo Rathgeber plan d.o.o. prenio nenaplativu tražbinu prema Vignens d.o.o. u iznosu od 400.000,00 eura. Preuzimate se tim ugovorom obvezao po naplati cjelokupnog iznosa isplatiti tuženiku 400.000,00 eura, a iznos kamata i troškova zadržati za sebe. Navodi da tražbina prema Vignes d.o.o. nikada nije naplaćena te da neće niti biti naplaćena jer je to društvo u stečaju. U tijeku postupka navodi da je tuženik u više navrata putem banaka pozajmljivao dužniku iznos od 222.000,00 eura i da taj zajam predstavlja zajam kojim se nadomješta kapital iz čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima te da tuženik može biti samo stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda. Navodi da je bila evidentna podkapitalizacija društva koje je došlo u stanje nužde te je iznos zajma bio potreban za funkcioniranje društva.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je naveo da je tužba podnesena nakon proteka zakonskog roka za njeno podnošenje jer je rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu St-9178/15 od 15. srpnja 2021. kojim je tužitelj upućen na parnicu objavljeno na oglasnoj ploči 15. srpnja 2021. Navodi da je tuženik uplatio društvu Rathgeber plan d.o.o. iznos od 222.000,00 eura i da je dužnik priznao dug. Navodi da tražbina u iznosu od 400.000,00 eura proizlazi iz ugovora o ustupu tražbine i da je tražbina dospjela otvaranjem stečajnog postupka.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao izvadak iz zemljišne knjige (list 6-8 spisa), ugovor o ustupanju potraživanja (list 9-11 spisa), aneks ugovora o ustupanju potraživanja (list 12-14 spisa), sporazum o utvrđenju visine duga i zasnivanju založnog prava (list 15-18 spisa), obavijest o pismenu (list 37 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu St-9178/15 od 15. srpnja 2021. (list 38-41 spisa), potvrdu o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena (list 42 spisa), e-mail korespondenciju (list 43-48, 51-55, 125-137 spisa), izjavu (list 49 spisa), potvrdu o blokadi računa (list 50 spisa), uplatnice (list 62-80, 88-116 spisa), podnesak u predmetu St-9178/15 (list 122-123 spisa), presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-1256/21 (list 177-182 spisa), promet po računu (list 198-231 spisa), saslušani su svjedok Predrag Džeba (list 184-185 spisa), tuženik (list 235-236 spisa) i tužiteljica (list 236-238 spisa).

4. Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 70/19 dalje: ZPP) te je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

5. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za dokazivanjem osnovanosti osporavanja tražbine tuženika kao razlučnog vjerovnika.

6. Iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu St-9178/15 od 15. srpnja 2021. proizlazi da je tim rješenjem tužiteljica upućena u roku od 15 dana pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine tuženiku kao razlučnom vjerovniku, osigurane razlučnim pravom na nekretnini upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zemljišnoknjižni odjel Zagreb, k.o. Vrapče novo, zk. ul. 8255, kč.br. 3641/6, oznaka zemljišta ekonomsko dvorište, Oranički odvojak 1, površine 3084 m².

7. Nije sporno da je to rješenje objavljeno na e-oglasnoj ploči isti dan kada je doneseno, odnosno 15. srpnja 2021. Iz potvrde o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena proizlazi da je tužiteljici dostavljeno putem e-komunikacije 19. srpnja 2021.

8. Prema odredbi čl. 12. st. 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj: 71/15 – dalje: SZ) sudska pismena dostavljaju se objavom pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova, ako tim zakonom nije drukčije određeno. Dostava se smatra obavljenom istekom osmoga dana od dana objave pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova.

9. Prema odredbi čl. 12. st. 2. SZ-a objava pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova smatra se dokazom da je dostava obavljena svim sudionicama i onima za koje taj zakon propisuje posebnu dostavu.

10. Sukladno navedenim odredbama dostava rješenja od 15. srpnja 2021. dostavljena je tužiteljici protekom osam dana od objave na e-oglasnoj ploči, što znači da je dostava obavljena 23. srpnja 2021.

11. Prema odredbi čl. 117. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 112/12, 93/14, 73/17 – dalje: OZ) u vezi s odredbom čl. 247. st. 1. SZ-a sud će osobu koja je osporila tražbinu uputiti da, u određenom roku, pokrene parnicu ako odluka zavisi od spornih činjenica, osim ako svoje osporavanje ne dokazuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave.

12. Prema odredbi čl. 118. st. 1. OZ-a u vezi s odredbom čl. 247. st. 1. SZ-a sud će osobu koja je osporila tražbinu uputiti da, u određenom roku, pokrene parnicu ako odluka zavisi od spornih činjenica, osim ako svoje osporavanje ne dokazuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave.

13. Rješenjem St-9178/15 od 15. srpnja 2021. sud je tužiteljici odredio rok od 15 dana za pokretanje parnice. Kako je tužba podnesena 31. srpnja 2021., a dostava rješenja obavljena je tužiteljici 23. srpnja 2021. protekom roka od osam dana od objave rješenja na e-oglasnoj ploči sukladno odredbi čl. 12. st. 1. i 12. st. 2. SZ-a, to je tužba podnesena u roku.

14. U postupku nije sporno da je u stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom Rathgeber plan d.o.o. prodana nekretnina zk.čbr. 3641/9 upisana u zk. ul. 8255 k.,o. Vrapče novo. Nije sporno da je na toj nekretnini upisano založno pravo za korist tuženika radi osiguranja tražbine u iznosu od 622.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate na temelju ugovora o ustupu potraživanja od 29. ožujka 2011., aneksa ugovoru o ustupanju potraživanja od 13. prosinca 2011. i sporazuma o utvrđenju visine duga i zasnivanju založnog prava od 13. prosinca 2011.

15. Nije sporno da se upisano založno pravo na nekretnini odnosi na tražbinu zajmova društvu Rathgeber plan d.o.o. u iznosu od 222.000,00 eura i tražbinu po osnovi ugovora o ustupanju tražbine sklopljenog između tuženika i Rathgeber plan d.o.o. u iznosu od 400.000,00 eura.

16. Nije sporno da su tužitelj i Rathgeber plan d.o.o. sklopili sporazum o utvrđivanju visine duga i zasnivanju založnog prava 13. prosinca 2011. Čl. 2. tog sporazuma određeno je kako ugovorne strane čine nespornim da je tijekom 2008. pa sve do sklapanja tog sporazuma došlo do bitnog smanjenja poslovnih aktivnosti društva Rathgeber plan d.o.o. i ostvarenja bilo kakvih prihoda pa je društvo da bi ostalo aktivno isključivo financirano kratkoročnim pozajmicama tuženika kao osnivača i da je u tu svrhu tuženik isplatio društvu u 2008. godini 75.000,00 eura, u 2009. godini 42.000,00 eura, u 2010. godini 53.000,00 eura i u 2011. godini 52.000,00 eura, odnosno ukupno 222.000,00 eura. Čl. 3. tog sporazuma ugovoreno je da u svrhu osiguranja dospjelih potraživanja u iznosu od 222.000,00 eura s pripadajućim kamatama društvo Rathgeber plan d.o.o. dopušta da tuženik upisom u zemljišne knjige upiše pravo zalog (hipoteku) na nekretnini kč.br. 3641/6 upisane u zk. ul. 8255 k.o. Vrapče novo.

17. Tužiteljica je u tužbi tvrdila kako tuženik nije dao zajam društvu, a potom je tijekom postupka navela da je tuženik pozajmio društvo iznos od ukupno 222.000,00 eura i da taj zajam predstavlja zajam kojim se nadomješta kapital. I u svom iskazu na ročištu od 17. listopada 2022. tužiteljica je navela da je tuženik dao 222.000,00 eura zajma društvu. S obzirom na to iskazi stranka u preostalom dijelu nisu bili važni za utvrđivanje odlučnih činjenica, već se odlučne činjenice mogu utvrditi iz isprava u spisu. Uzimajući u obzir da je tužiteljica u tijeku postupka priznala činjenicu da je tuženik dao društvu Rathgeber plan d.o.o. zajmove u iznosu od 222.000,00 eura, to ta činjenica nije sporna između stranaka u postupku.

18. U odnosu na navode tužiteljice kako se radi o zajmu kojim se nadomješta kapital u smislu odredbe čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 118/03, 146/08 i 137/09 – dalje: ZTD), valja istaknuti da čak i ako se radi o takvom zajmu, to ne dovodi do prestanka tužiteljeve tražbine, niti do prestanka razlučnog prava. Prema odredbi čl. 408. st. 1. ZTD-a član koji društvu u vrijeme kad je ono u krizi umjesto da mu pribavi vlastiti kapital, kada bi mu ga inače uredni gospodarstvenici trebali pribaviti, daje zajam, može u stečajnom postupku ostvarivati zahtjev za povrat zajma samo kao stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda.

19. Međutim, predmet postupka u ovoj pravnoj stvari nije osporavanje tražbine stečajnog vjerovnika, već razlučnog vjerovnika. Dakle, ne radi se o tome da tuženik ostvaruje tražbinu po osnovi zajma kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku, već ju ostvaruje kao razlučni vjerovnik. Posljedica davanja zajma kojim se nadomješta kapital nije u tome da ta tražbina ne postoji, već je posljedica u tome da ju stečajni vjerovnici mogu ostvarivati u stečajnom postupku samo kao vjerovnici nižeg isplatnog reda. To, međutim, ne sprječava ostvarenje tražbine kao razlučnog vjerovnika, odnosno ne dovodi do prestanka razlučnog prava, niti do prestanka tražbine razlučnog vjerovnika jer takva posljedica nije propisana niti jednom odredbom. Niti tužiteljica, niti stečajni dužnik nisu pobijali pravnu radnju stečajnog dužnika kojom je zasnovano založno pravo za korist tuženika u smislu odredbe čl. 198. SZ-a. Za razliku od stečajnih vjerovnika koji prema odredbi čl. 167. SZ-a svoje tražbine mogu ostvarivati samo u stečajnom postupku, razlučni vjerovnici prema odredbi čl. 149. SZ-a imaju pravo odvojenog namirenja.

20. Stoga je tužbeni zahtjev za dokazivanje osnovanosti osporavanja tražbine u dijelu koji se odnosi na zajam od 222.000,00 eura neosnovan već iz ovog razloga.

21. Sud je na temelju sporazuma o utvrđivanju visine duga i zasnivanju založnog prava 13. prosinca 2011. i iskaza svjedoka Predraga Džebe utvrdio da je predmetni zajam bio zajam kojim se nadomješta kapital jer ga je tuženik kao član društva dao društvu u vrijeme dok je ono u krizi, kada bi mu uredni gospodarstvenici trebali pribaviti vlastiti kapital. Tuženik je s društvom sklopio sporazum o utvrđivanju visine duga i zasnivanju založnog prava u kojem su ugovorne strane u čl. 2. izričito navele da su zajmovi dani u razdoblju od 2008. do 2011. godine, da u tom razdoblju društvo ne ostvaruje nikakve prihode i da se financira isključivo iz pozajmica tuženika kao člana društva bez čega ne bi moglo ostati aktivno. Već iz toga proizlazi da je društvo bilo u krizi i da su mu uredni gospodarstvenici trebali pribaviti vlastiti kapital umjesto davanja zajmova. To je potvrđeno i iskazom svjedoka Predraga Džebe koji je u tom razdoblju obavljao knjigovodstvene poslove za društvo pa mu je poznata financijska situacija društva. Iz iskaza svjedoka proizlazi da je iz zajmova tuženika trebalo podmirivati plaće i sve ostalo da bi društvo moglo funkcionirati.

22. Stoga, radi se o zajmu kojim se nadomješta kapital u smislu odredbe čl. 408. st. 1. ZTD-a, ali kako je već obrazloženo, to ne utječe na postojanje tražbine razlučnog vjerovnika, niti na postojanje razlučnog prava, već je to od utjecaja samo na tražbinu stečajnog vjerovnika koja bi predstavljala tražbinu nižeg isplatnog reda.

23. Iz ugovora o ustupu potraživanja proizlazi da su ga sklopili tuženik kao ustupitelj i Rathgeber plan d.o.o. kao primatelj 29. ožujka 2011. Čl. 1. tog ugovora određeno je je predmet ugovora reguliranje međusobnih odnosa između ugovornih strana, vezano za ustup potraživanja koje tuženik ima prema društvu Vignens d.o.o. od tuženika na Rathgeber plan d.o.o.

24. Čl. 2. tog ugovora određeno je kako ugovorne strane utvrđuju da tuženik ima potraživanje prema Vignens d.o.o. na temelju ugovora o zajmu od 28. kolovoza 2007. u iznosu od 400.000,00 eura s ugovornim kamatom po stopi od 6%.

25. Čl. 3. tog ugovora ugovoreno je da tuženik prenosi na Rathgeber plan d.o.o. svoje cjelokupno potraživanje prema Vignens d.o.o., kako je navedeno u čl. 2. ugovora.

26. Čl. 7. tog ugovora ugovoreno je da se Rathgeber plan d.o.o. obvezuje po naplati cjelokupnog iznosa navedenog u čl. 2. ugovora zajedno s pripadajućim kamatama i troškovima, iznos od 400.000,00 eura isplatiti tuženiku, a iznos kamata i troškova zadržati za sebe.

27. Čl. 2. aneksa ugovoru o ustupu potraživanja sklopljenog 29. ožujka 2011. ugovoreno je da Rathgeber plan d.o.o. dopušta da se u korist tuženika upiše založno pravo (hipoteka) na nekretnini oznake kč.br. 3641/6 upisane u zk. ul. 8255 k.o. Vrapče novo radi osiguranja naplate potraživanja u iznosu od 400.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti.

28. U postupku nije sporno da Rathgeber plan d.o.o. nije naplatio niti djelomično ustupljenu tražbinu od Vignens d.o.o. Nije sporno da se nad društvom Vignens d.o.o. vodi stečajni postupak i nije sporno da je u tijeku parnični postupak između Rathgeber plan d.o.o. kao tužitelja i Vignens d.o.o. kao tuženika radi isplate

predmetne tražbine. S obzirom na takvo stanje neizvjesno je hoće li Rathgeber plan d.o.o. naplatiti tražbinu od Vogens d.o.o.

29. Međutim, stranke su čl. 7. ugovora o ustupu ugovorile naknadu za ustup i ta tražbina je nastala. Radi se o tražbini pod odgovnim uvjetom jer su stranke ugovorile da će društvo isplatiti tuženiku naknadu nakon što tu tražbinu naplati od Vogens d.o.o., što predstavlja neizvjesnu okolnost. Činjenica što se radi o tražbini pod odgovnim uvjetom ne znači da tražbina tuženika kao razlučnog vjerovnika ne postoji, već se u takvoj situaciji primjenjuju odredbe SZ-a koje propisuju postupanje s tražbinama pod odgovnim uvjetom prilikom unovčenja stvari na kojoj postoji razlučno pravo.

30. Prema odredbi čl. 121. st. 1. OZ-a u vezi s odredbom čl. 247. st. 1. SZ-a iznos uvjetne tražbine koja je osigurana založnim pravom izdvojiti će se i staviti u sudski, odnosno javnobilježnički plog i isplatiti kad se odgovni uvjet ispuni ili kad bude sigurno da se raskidni uvjet neće ispuniti.

31. Prema odredbi čl. 121. st. 2. OZ-a u vezi s odredbom čl. 247. st. 1. SZ-a ako se odgovni uvjet ne ispuni ili se ispuni raskidni uvjet, izdvojeni iznos kupovnine služi za namirenje vjerovnika čije tražbine nisu potpuno ili nisu uopće namirene, a ako takvih vjerovnika nema ili cijeli iznos nije iscrpljen njihovim namirenjem, taj će se iznos, odnosno ostatak predati ovršeniku.

32. Slične odredbe sadržane su i u SZ-u u pogledu namirenja stečajnih vjerovnika. Prema odredbi čl. 277. st. 1. SZ-a tražbina vezana uz odgovni uvjet pri djelomičnoj se diobi uzima u obzir u njezinu punom iznosu. Udio koji otpada na tu tražbinu odvojiti će se pri diobi. Prema odredbi čl. 277. st. 2. SZ-a pri završnoj diobi tražbina vezana uz odgovni uvjet neće se uzeti u obzir, ako je mogućnost nastupanja uvjeta toliko daleka da ona u vrijeme diobe nema imovinske vrijednosti. U tom će se slučaju iznosi odvojeni tijekom prethodnih dioba za namirenje te tražbine uključiti u masu iz koje će se obaviti završna dioba.

33. Prema tome, činjenica što je tuženikova tražbina pod odgovnim uvjetom ne znači da tražbina ne postoji, već znači da će se od iznosa dobivenog unovčenjem nekretnine na kojoj postoji tuženikovo razlučno pravo, iznos za tu tražbinu rezervirati u stečajnom postupku i isplatiti tuženiku ako se ispuni odgovni uvjet. Ako se odgovni uvjet ne ispuni tada će se zadržanim iznos u stečajnom postupku namirivati različni vjerovnici u daljnjem prednosnom redu. Kako je u tijeku parnica između Rathgeber plan d.o.o. i Vogens d.o.o. i kako je nad Vogens d.o.o. otvoren stečajni postupku, to je u ovom trenutku neizvjesno hoće li se uvjet ispuniti.

34. Slijedom navedeno, nije osnovano osporavanje tražbine niti u dijelu koji se odnosi na tražbinu od 400.000,00 eura po osnovi ugovora o ustupu.

35. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-1256/21 od 18. svibnja 2022. u predmetu tužitelja Norberta Rathgebera protiv tužene Mirjane Brčić odbijen je tužbeni zahtjev tamo tužitelja (ovdje tuženika) za utvrđenjem da je osnovana njegova tražbina u iznosu od 864.794,93 eura u kunske protuvrijednosti kao tražbina stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda. Iz obrazloženja presude vidljivo je da osnovu tražbine čine predmetni zajmovi u iznosu od

222.000,00 eura i ugovor o ustupu potraživanja u iznosu od 400.000,00 eura. Međutim, okolnost što ne postoji tražbina kao stečajnog vjerovnika 2. višeg isplatnog reda ne znači nužno da ne postoji tražbina kao razlučnog vjerovnika. Tako je presudom PŽ-1256/21 utvrđeno da ne postoji tražbina stečajnog vjerovnika 2. višeg isplatnog reda po osnovi zajmova jer se radi o tražbini zajma kojim se nadomješta kapital koja predstavlja tražbinu stečajnog vjerovnika nižih isplatnih redova, a ne drugog višeg isplatnog reda. Zbog toga je u toj presudi odlučeno da je neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenjem postojanja tražbine stečajnog vjerovnika 2. višeg isplatnog reda, ali to nije od utjecaja na postojanje tražbine razlučnog vjerovnika jer se razlučni vjerovnici namiruju odvojeno, a ne po pravilima koja su propisana za namirenje stečajnih vjerovnika pa stoga za tražbinu razlučnog vjerovnika nije odlučno što bi po pravilima za stečajne vjerovnike to predstavljalo tražbinu nižeg isplatnog reda, kako je obrazloženo pod točkama 18. i 19. obrazloženja ove presude. Također, niti okolnost što je odbijen zahtjev za utvrđenjem tražbine stečajnog vjerovnika 2. višeg isplatnog reda po osnovi ugovora o ustupu ne znači da ne postoji tražbina kao razlučnog vjerovnika s obzirom na to da se razlučni vjerovnici namiruju odvojeno i ne razvrstavaju se u isplatne redove kao stečajni vjerovnici.

36. Sud je sukladno odredbi čl. 292. st. 4. ZPP-a odbio tužiteljičin prijedlog za izvođenjem dokaza financijskim vještačenjem jer je u tijeku postupka tužiteljica priznala činjenicu da je tuženik platio zajmove društvu pa izvođenje vještačenja na tu okolnosti nije potrebno. Okolnost iznošenja dokumentacije iz društva nije odlučna činjenica u ovom postupku pa je sud odbio tužiteljičin prijedlog za saslušanjem svjedoka Ilije Žugaja i Michaela Dobricka jer nisu bili važni za odluku. Sud je odbio tužiteljičine prijedloge za saslušanjem svjedoka Lidije Eterović, Ivana Brlekovića predložene na okolnost komunikacije stranaka i poslovnog odnosa jer okolnost komunikacije nije odlučna činjenica u ovom postupku, dok se poslovni odnos tuženika i stečajnog dužnika može utvrditi iz ugovora u spisu. Sud je odustao od uvida u spis P-1718/19 jer se njime ne bi utvrđivale odlučne činjenice, niti je za utvrđivanje odlučnih činjenica potrebno koristiti nalaz i mišljenje financijskog vještaka koji se nalazi u tom spisu s obzirom na nespornu činjenicu da je tuženik dao društvu zajmove.

37. Tužiteljica je dužna nadoknaditi parnične troškove tuženiku sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Prilikom odlučivanja koji troškovi će se nadoknaditi tuženiku uzeti su u obzir samo oni troškovi koji su bili potrebni za vođenje parnice i odmjereni su prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 – dalje: Tarifa).,

38. Tužiteljica je u tužbu naznačila vrijednost predmeta spora od 10.000,00 kn. Prema odredbi čl. 35. st. 1. ZPP-a kad je za utvrđivanje stvarne nadležnosti, sastav suda, prava na izjavljivanje revizije i u drugim slučajevima predviđenim u ovom Zakonu mjerodavna vrijednost predmeta spora, kao vrijednost predmeta spora uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva. Prema odredbi čl. 40. st. 2. ZPP-a U slučajevima kad se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčanu svotu, mjerodavna je vrijednost predmeta spora koju je tužitelj u tužbi naznačio.

39. Sukladno navedenim odredbama, tužitelj može naznačiti vrijednost predmeta spora isključivo u situacijama kada se tužbeni zahtjev ne odnosi na

novčanu svotu. Ako se tužbeni zahtjev odnosi na novčanu svotu tada vrijednost predmeta spora čini ta novčana svota po samom zakonu i tužitelj ne može naznačiti drugačiju vrijednost predmeta spora. Pri tome, da bi se radilo o novčanoj svoti nije potrebno da se tužbeni zahtjev odnosi na isplatu novčane tražbine, već se može raditi i o tražbini radi utvrđenja ili osporavanja tražbine. U ovom postupku predmet spora je utvrđivanje osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine kao razlučnog vjerovnika u iznosu od 622.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti pa se radi o tužbenom zahtjevu koji se odnosi na novčanu svotu. Stoga, tužiteljica nije ovlaštena naznačiti vrijednost predmeta spora u iznosu od 10.000,00 kn ili bilo kojem drugom iznosu, već je vrijednost predmeta spora novčani iznos tražbine koji se osporava, a to je kunska protuvrijednost iznosa od 622.000,00 eura, što po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan podnošenja tužbe 31. srpnja 2021. 1 euro = 7.5013 kn iznosi 4.665.808,60 kn.

40. Prema odredbi čl. 48. st. 3. Tarife sud primjenjuje onu Tarifu koja je na snazi u trenutku donošenja odluke o trošku postupka.

41. Tuženiku su priznati troškovi sastava odgovora na tužbu u iznosu od 69.990,00 kn prema Tbr. 8. t. 1. Tarife (4.666 bodova x 15,00 kn), sastava podneska od 16. prosinca 2021. u iznosu od 750,00 kn prema Tbr. 8. t. 3. Tarife (50 bodova x 15,00 kn), zastupanja na ročištima od 1. prosinca 2021., 20. siječnja 2022. i 15. ožujka 2022. u iznosu od 34.995,00 kn za svako ročište (2.333 boda x 15,00 kn) prema Tbr. 9. t. 2. Tarife jer se na tim ročištima raspravljalo samo o procesnim pitanjima, za ročišta od 4. srpnja 2022., 17. listopada 2022. i 15. studenog 2022. u iznosu od 69.990,00 kn za svako ročište (4.666 bodova x 15,00 kn) prema Tbr. 9. t. 1. Tarife, što ukupno iznosi 385.445,00 kn. Tuženiku je priznat i trošak PDV-a (25%) prema Tbr. 42. Tarife u iznosu od 96.361,25 kn pa ukupni priznati troškovi iznose 481.806,25 kn.

42. Tuženiku nije priznat trošak podneska od 28. siječnja 2022. jer nije bio potreban za vođenje parnice budući da njime dostavlja prijevode isprava na hrvatski jezik, a taj prijevod je trebao dostaviti istovremeno s dostavljanjem isprava na stranom jeziku, a ne da jednim podneskom dostavlja isprave na stranom jeziku i onda sljedećim podneskom dostavlja prijevode tih isprava. Tuženiku nije priznat trošak podneska od 13. listopada 2022. jer nije bio potreban za vođenje parnice budući da njime dostavlja isprave koje je trebao i mogao dostaviti već ranijim podneskom (primjerice podneskom od 16. prosinca 2021.).

43. Tuženiku nije priznat trošak sudske pristojbe "po odluci suda" jer nije određeno naveo iznos pristojbe koji potražuje sukladno odredbi čl. 164. st. 2. ZPP-a. također, valja istaknuti da iz spisa proizlazi kako tuženik nije platio niti jednu pristojbu u ovom predmetu, a niti je obveznik plaćanja pristojbe. Pristojbu na presudu plaća tužitelj sukladno odredbi čl. 3. st. 2. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj: 118/18 – dalje: ZSP), a u odnosu na pristojbu na odgovor na tužbu, obveznik plaćanja te pristojbe sukladno odredbi čl. 4. t. 2. ZSP-a nije tuženik, već ona stranka koja pravomoćno izgubi parnicu, a stranka koja će pravomoćno izgubiti parnicu nema pravo na naknadu parničnih troškova od suprotne stranke.

Zagreb, 16. prosinca 2022.

Sudac
Goran Iskra

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

tužitelju po punomoćniku

tuženiku po punomoćniku

Dokument je elektronički potpisan:

GORAN ISKRA

Vrijeme potpisivanja:

16-12-2022

14:12:19

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D49523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=ISKRA

G=GORAN

CN=GORAN ISKRA

Broj zapisa: **eb316-996a5**

Kontrolni broj: **010be-0c484-d9b6f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=GORAN ISKRA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.